Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Alter alterius onera portate et sic
ad implebitis legem xpi. Deo. Et
Benedicam dnō in omni tempe. ℣ Sēp
laus eius in ore meo. ℣ Dnūs regit me et
Domine ihū xpe qui diem hoā ō
serta die pro redemptione mundi
crucis arbori disti lignum totus mū
dus in tenebras conversus est: illā
nobis lucem in anima et corpe scp
tribue. p qui ad eternam pacem per
mecrantur. Pd. Puratis diebus ad xp
Aspice in me et miserere mei domine. Ant.
Emptu enim estis pretio magno
glorificate et portate deum in corde
et corpe vro. Dd. Et Redime me domine
et miserere mei. ℣ Pes eū meus stetit in
recta in ecclesiis bēdicam te dne. ℣ Ab oc
ultis meis munda. Or. Domine ihū
xpe qui hora nona diei in cruce
latrone confitentem latronē suū
amenia paradisi mansure mulsisti. te
supplicater deprecamur confitentes
peccā nrā: ut post obitum nrū pa
dysi nobis gaudia introire gaudē
tes concedas. Pdo. Ad tis antpha.
Inclinavit dnūs aurem suam mihi. ps
Dileci qm. ā. Credidi qpter qd locutus sū
p. Ipsum. ā. Laudate dnūm omnes gēes.
p. Ipm. ā. Clamavi et exaudivit me. ps.
Ad dnūm cū t. ā. Auxiliū meū a dno. ps.
Levavi oculos. cap. Dominus dir
gat corda et corpa vrā in karitate
dei et in patientia xpi. Dd. ℣ In su
se celi conditor. ℣ Dirigatur dnūe. Ant
dnica ad Or. Vinus est dies dne et
tua est nox con cede solem iustice
permanē in cordibus nris ad expellē
das tenebras cogitacōnū mālas. P.
feria. iii. Invitatorium. Jubilem
deo salutari nostro. ℣ Consors pēne
Ad nocturn. Ant. Ne non delinquā i lig
nis mea. p. Dirigat eius ō. p. Expectas. ā.
Hanc dne anima mea quia peccavi
tibi. ā. Erubescant oēs mei sibi bonū
p. Ds autē nr. ā. Adiutor i tribulacōnib.
ā. Magnus dnūs et laudabilis nimis. ā.
Deus deor dō lorietur te. ℣ Immola d.
Omnes qui baptizati sumus
in xpo ihū in morte ipius bap
tizati sumus. Con sepulti enim sū
mus p baptismum in mortem ut
quomodo surrexit xpus a mortuis per
gloriam patris. ita et nos in novitate
vite ambulemus. Si enim complan
tati facti sumus similitudini mor
tis eius simul et resurrectionis er
imus: hoc scientes quia vetus ho
mo noster simul crucifixus est ut
destruatur corpus pcī ut ultra nō
seruiamus pcō. Tu autem d. Et
Imbris pape domine lacrimas meas
ne tileas a me remitte michi quia ego
sum apud te et peregrinus. ℣ Oret ad
rodiam vias meas ut non delinquā i lig
nis mea. Cōmun. Lōm. Qui enim mo
rtuus est iustificatus est a peccato.
Si autem mortui sumus cū xpo
credimus. quia simul etiam vi
vimus cum xpo. scientes quod xp
surgens a mortuis. iam non mo
ritur mors illi ultra non domina
bitur. Quod enim mortuus est pe
cato mortuus est semel. Quod autē
vivit vivit deo. Ita et vos existi
mate vos mortuos quidem esse
pcō: viventes autem deo in xpo
ihū dnō nro. Tu. ℣ Statuit ed
minus super petram pedes meos et di
rexit gressus meos deus meus. ℣ Invenit
in os meum canticum novum. ℣ Exspec
tans exspectavi dnūm et exspectavit me
exaudivit deprecationem meam. Invi

130v